

Свака победа Драгана Ђиласа на гласањима на Главном одбору ДС-а отвара све већу и разорнију кризу у овој политичкој организацији. Тако долазимо до својеврсног парадокса да председник ове странке побеђује на унутарстраначким изборима, а да сама странка иде из пораза у пораз на локалним и парламентарним изборима, при чему изостаје њена толико пута најављивана консолидација. Она се могла обавити једино кроз далекосежну и дубоку реформу странке, која је и овог пута изостала, без обзира на то што је очигледно да је ДС, након парламентарних избора, и даље заглибљена у својој немогућности и неспремности да учини радикалнији прекид са досадашњим анахроним и олигархијским начином функционисања.

Европске вредности, за које се толико залажу представници ДС и сам Драган Ђилас, садржане су у неписаном правилу да истакнути политички функционери након изгубљених избора аутоматски подносе неопозиве оставке. Зато је и захтев да се сноси персонална одговорност за изборни дебакл део политичке нормалности о којој се често говори као главном циљу у функционисању нашег политичког живота. Оставка председника ДС Драгана Ђиласа требало је да отвори простор за афирмацију нових људи који нису политички потрошени у нашим политичким борбама и могу да започну неопходну, пре свега моралну обнову унутар ове странке. Зато би и захтев за усвајање принципа непосредних избора на свим страначким нивоима (подржан и од демократске омладине) и на којима би се могао коначно чути прави глас чланства представљао почетни корак у радикалној реформи странке.

Победе и поразы Драгана Ђиласа

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 05 април 2014 22:50

Победе и порази Драгана Ђиласа

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 05 април 2014 22:50

